

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 19. Regis Armeniæ & Comitum Tripolitani rixæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Francis literas fuisse interceptas, ex quibus Joannicii cum Turcis aliisque Christiani nominis hostibus fœdera deprehenderentur. Tum Papam memorem esse rogat, Terram sanctam recuperari non posse, si Romania amitteretur. Et vehementer urget Pontificem; Francis, devotissimis Ecclesiæ Romanæ Vasallis, Romania victoribus, suppetias præstaret.

§. XIX.

Regis Armeniæ & Comis Tripolitani rixæ.

Regis Armeniæ Comitisque Tripolitani jurgia altius nobis repetenda sunt. Cum Raimundus Boemundi III. Principis Antiocheni filius primogenitus ex conjuge sua Alisia seu Elida, Rupini de Monte, Optimatis Armeni, filia, filium suscepisset, ab avo materno Rupinum dictum, & a Conrado, Archiepiscopo Moguntino, cum is anno millesimo centesimo nonagesimo septimo in Oriente sacra Germanorum militiæ imperaret, baptizatum, morti proximus Principem Antiochenum patrem suum rogavit, ut Rupinum puerum filium suum Principatus hæredem aliquando scriberet. Raimundo inter has preces extincto, Boemundus Rupinum nepotem suum, ab omnibus Baronibus tanquam hæredem Principemque futurum recipi, eique Sacramentum fidelitatis dici jussit. At Bœ-

Sæcul. XIII.
A.C. 1205.

ap. Innoc.
lib. 2. ep. 252.

Lignage
d'outre mer.
p. 426. 427.
&c.

Sup. Lib.
LXXIV.
p. 61.

Sæc. XIII. mundus, Principis Antiocheni filius se-
A.C. 1205. cundo genitus, & Comes Tripolitanus,
 successorem fratris sui, excluso Rupino
 ex fratre nepote, se gessit, & Magistris
 Templi, Hospitiique in armorum socie-
 tatem pertractis, copias ad urbem An-
 tiochiam admovit, Livonem seu Leo-
 nem, Regem Armeniæ, Rupini de Mon-
 te fratrem, Rupini pueri Proavunculum,
 aggressurus. Leo, mortuo fratre, anno
 millesimo centesimo nonagesimo quarto
 Regem se coronari jusserat. Ceterum
 contra Comitem Tripolitanum tam stre-
 nue se defendit, ut ille, ad dolos con-
 versus, civium Antiochenorum fidem
 sollicitaverit. Tum, iisdem sibi conci-
 liatis, Principem, patrem suum, ex ur-
 be expulit, quod speraret, ita se facilius
 Regem Armeniæ, Rupini junioris De-
 fensorem, superaturum. Tunc vero Leo
 ad Papam appellavit, contra populi An-
 tiocheni perfidiam, ac, pace cum Tem-
 plariis Hospitalariisque composita, Prin-
 cipem Boemundum seniore in urbem
 reduxit.

Sup. Lib.
LXIX.
 §. 10.

Ergo Principatum Antiochenum ne-
 poti suo asserendi desiderium Regem Ar-
 meniæ permovit, ut ad Papæ præsidium
 confugeret.

Sup. lib.
LXXII.
 §. 20.

Anno millesimo centesimo quadrage-
 simo quinto memoravimus, ad Eugenium
 Papam III. Legatos, a Catholico Arme-
 niæ

niæ missos, humillime se subjecisse, & Sacul. XIII.
 de Quæstionibus, in quibus a Græcorum A. C. 1205.
 opinione dissentiebant Sacram Sedem
 consuluisse, omnia ejusdem Judicio com-
 mittentes. Sed elapsis exinde annis vi-
 ginti quinque, nempe anno salutis mil-
 lesimo centesimo septuagesimo, Norse-
 sifius *Catholicus*, Colloquiis cum Theo-
 riano habitis, Græcis & Patriarchæ
 Constantinopolitano se junxit, nulla de
 Papa facta mentione, quo tempore Græ-
 corum cum Romanis Communio va-
 cillabat. Nihilominus ubi Innocentius III.
 Sacra Sede conscensa Regimen Aposto-
 licum auspicatus est, Leo Rex ad eum
 Epistolam, Tarsi vigesima tertia Maji
 anno millesimo centesimo nonagesimo
 nono datam, direxit, in hunc ferme mo-
 dum scriptam: *Ut salutaribus monitis*
Archiepiscopi Moguntini obsequamur,
amplissimum Regnum nostrum, omnesque
Armenos, procul in variis regionibus
degentes, Ecclesiæ Romanæ unire cupi-
mus. Ceterum ex ore bujus Præsulis, Regis Arme-
a nobis rogati, audies, quot ærumnæ, niæ Epistola.
quantæ calamitates Regnum Syriæ, no-
strumque vexent, quibus sine dubio op-
primemur, si tuo destituamur auxilio.
 Stilis est dies apposita in primæva scri- 2. ep. ep. 217.
 ptione hujus Epistolæ probant, a quo-
 dam Latino fuisse concinnatam. At li-
 tera Gregorii Catholici adjunctæ ex lin-

E s gua

Sæcul. XIII.
A. C. 1205.

gua Armenorum translatae erant, in quibus post prolixas verborum blanditias dicebat: *Notum vobis facimus, Archiepiscopum Moguntinum in nomine Dei Omnipotentis, Ecclesiae Romanae, & Augusti Romanorum Imperatoris, ad nos detulisse coronam, quam Leoni Regi nostro imposuit, diu amissam, quod animos nostros a vestra amicitia alienos effecerat. Archiepiscopus praeterea vestram nobis Doctrinam exposuit, quam sicut etiam Ecclesiae Romanae, omnium Ecclesiarum Matris, Communionem amplectimur. In societate ejus olim fuimus, hanc modo desideramus; tuisque mandatis, Sancte Pater! tam ego, quam omnes Archiepiscopi, Episcopi, Clericique nostrae Ecclesiae, quorum ingens est numerus, obedientes & subiecti erimus. Tum, auxilia contra Infideles rogans, Epistolam clausit.*

Conradus Cardinalis, ex Palaestina redux, has Epistolas Innocentio Papae reddidit, quibus ipse respondit aliis Epistolis, mense Novembri anno millesimo centesimo nonagesimo nono datis. Prima ad Gregorium Catholicum, altera ad Regem Leonem dirigitur, & utriusque felicem reditum ad obedientiam & obsequium Sedis Apostolicae Papa gratulatur. Haud diu post Rex Armeniae Equitem Francum, Vasallum suum, Robertum

Gest. Innoc.
n. 109.

2. ep. 218.

ep. 220.

Gest. n. 3. ap. tur.
Inn. lib. 2. ep.
252.

bertum Margatum ad Papam misit, cum Sæcul. XIII.
 Epistola, in qua fuse explicat litem suam A. C. 1205.
 cum Comite Tripolitano, necdum ex-
 tinctam, rogatque suppliciter; suscipere
 Papa Rupini pueri, pronepotis sui,
 præsidium, & in Terram sanctam sub-
 diarios milites mitteret. Dato Respon-
 so, laudat Papa Regem, quod non solum
 in negotiis spiritualibus, sed etiam in
 sæcularibus ad Ecclesiam Romanam con-
 vertatur. Sed subjungit, se, causa non
 plene cognita, & Partibus absentibus, 2. ep. 253.
 de hac lite judicare non posse; quare
 hanc rem Legatis suis, sine mora in Ter-
 ram sanctam trajecturis, pertractandam
 committit, Regemque hortatur, ut in-
 terim pacem cum omnibus Christianis
 seruet.

Hæc Epistola die decima septima De-
 cembri anno millesimo centesimo no-
 nagesimo nono data est. Unacum Epi-
 stola misit Pontifex, ut precibus Regis
 obsequeretur, S. Petri vexillum, quod
 militibus contra Infideles dimicantibus
 præferri juberet.

Rex Armeniæ, accepto Pontificis Re- G. n. 113.
 sponso, Equitem Germanum, Garne- 5. ep. 42.
 rium nomine, ad eum misit cum Episto-
 la; in qua conqueritur, Comitem Tri-
 politanum, & cives Antiochenos, Nun-
 ciis ad *Roconoden*, suum & omnium
 Christianorum hostem, missis, conjurasse,
 quod

Sæcul. XIII. quod acquiescere nollent, usque dum se
 A. C. 1205. de throno Regio excussissent. Hic ser-
 mo est de Solimanno, cognomento *Ruc-*
nedin, quinto Iconii Soldano de Turca-
 rum Seljucidarum stirpe. Papam dein-
 de Rex hortatur; milites in Terram san-
 ctam mitteret, favente occasione usu-
 ros, nempe Infidelium discordia & bel-
 lo inter Saladini filios ac *Melic adel* ejus
 fratrem fervente. Rogat, ut cum suis
 Legatis Archiepiscopum Moguntinum
 illuc mittat. Queritur de perfidia Tem-
 plariorum, qui sibi contra Infideles mili-
 tanti opem denegassent. Tandem ro-
 gat Papam, ut sibi concedat patentes li-
 teras, quibus Pontifex prohiberet, ne
 ulla Ecclesia Latina, excepta Romana,
 ullam Excommunicationis sententiam
 vel contra se vel contra subditos suos,
 etiam Latinos, ferre posset. Hæc Epi-
 stola Sismi, Metropoli modici hujus Re-
 gni Armenorum, prope Masissam in Ci-
 licia, quæ hodie Caramania dicitur, da-
 ta est. Regis literis junctæ erant lite-
 ræ Gregorii Catholici, & Archiepiscopi
 Sisiensis Regis Cancellarii, obsequii &
 assentationis plenæ, ac eo ipso parum
 sinceræ. Quippe Armeni non nisi tem-
 poralis commodi cupiditate impulsæ ad
 Papam convertebantur, atque cessante,
 quod aversabantur, malo, Sacræ Sedis
 reverentia exolebat. Archiepiscopus
 in

Bibl. orient.
 p. 814.

5. ep. 44. 46.

Sæcul XIII.
A. C. 1205.

in sua Epistola Papam rogat, ut sibi annulum, mitram, & Pallium mittat, & Indulgentiam, alias Crucigeris tribui solitam, sub Leonis Regis signis contra Saracenos pugnaturis concedat. Papa hisce tribus Epistolis prima die Junii anno millesimo ducentesimo secundo respondit. Regi concessit, ne vel ipse vel quisquam subditorum ipsius, Sacræ Sedi subjectorum, Excommunicationis fulmine feriri, aut Interdicto constringi, nisi a Papa vel ejus Legato posset; Archiepiscopo autem ornamenta sacerdotalia, quæ petebat, per Cardinales in Terram sanctam proficiscentes, scilicet Sofredum & Petrum Capuanum, misit.

§. XX.

Armeni Papæ se submitunt.

Petrum Capuanum in Armeniam pervenientem *Catholicus* & quidam ipsius Suffraganei, tum etiam Rex cum proceribus suis honorifice exceperunt. Proximis diebus deliberatum, qua ratione Ecclesia Armenorum ad concordiam cum Ecclesia Romana reduceretur; cui operi Rex longo tempore incubuit, & tandem multo labore perfecit. *Catholicus*, obsequio & obedientia in manibus Legati secundum formulam in Bulla præscriptam publice promissa, Pallium accepit, addita conditione, quod singulis

Gest. n. 116.
Innoc. lib. 7.
ep. 119 ap.
Rain. n. 30.